

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **B. H.**, zast. JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2016, čj. 2940/DS/2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 3. 2019, čj. 15 A 209/2016-39,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Dne 6. 11. 2015 bylo žalobci doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu dle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu). Žalobce dne 11. 11. 2015 podal u Městského úřadu Roudnice nad Labem (správní orgán I. stupně) námitky proti provedenému záznamu bodů. Dále dne 3. 12. 2015 podal u Policie ČR podnět k zahájení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení. Správní orgán I. stupně řízení o námitkách přerušil a vyčkal rozhodnutí Policie ČR. Jelikož Policie neshledala důvody k zahájení přezkumného řízení (sdělení ze dne 31. 12. 2015), správní orgán v řízení pokračoval a rozhodnutím ze dne 20. 4. 2016 žalobcovy námitky zamítl a potvrdil provedený záznam 12 bodů. Žalobce neuspěl ani s odvoláním u žalovaného.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou, kterou krajský soud v záhlaví specifikovaným rozsudkem zamítl. Dle krajského soudu nebylo rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné; správní orgány se vypořádaly se všemi odvolacími důvody a rovněž se dostatečně zabývaly žalobcem předloženými důkazními prostředky.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu včasnou kasační stížnost. Má za to, že v jeho případě nebyly podklady způsobilé pro záznam bodů, zejména přiložené bloky neobsahují dostatečnou individualizaci skutku. Opakovaně zpochybnil použitelnost jednotlivých rozhodnutí vydaných v blokových řízeních. Žalovaný údajně ignoroval předložené důkazní prostředky – rozhodnutí v jiných věcech, jimiž stěžovatel poukazoval na správnou praxi.

[4] Žalovaný se ztotožňuje ze závěry rozsudku krajského soudu.

[5] NSS při posuzování kasační stížnosti dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu. Návrhem na příznání odkladného účinku se NSS nezabýval, protože o samotné kasační stížnosti rozhodl bez odkladu.

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] NSS předesílá, že zástupce stěžovatele podává v celé řadě obdobných případů, v nichž zastupuje jiné stěžovatele, kteří rovněž nasbírali 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, téměř na vlas stejné kasační stížnosti (nedávno např. věci vedené u NSS pod sp. zn. 1 As 366/2018, 1 As 467/2018, 3 As 49/2019; též viz desítky dalších předcházejících kauz). NSS při projednání této kasační stížnosti vycházel zejména z této početné prejudikatury. Přitom pokládá za zbytečné, aby podrobně poněkoličké v téměř stejných případech vysvětloval totéž; i proto co do posouzení věcných otázek odkazuje stěžovatele na poměrně košaté odůvodnění rozhodnutí v jiné velmi podobné kauze (rozsudek ze dne 6. 6. 2018, čj. 10 As 141/2018-40).

[8] Obsah a kvalita kasační stížnosti do značné míry předurčuje nejen rozsah přezkumné činnosti NSS, ale i obsah jeho rozsudku. Je proto odpovědností stěžovatele, aby v kasační stížnosti specifikoval skutkové a právní důvody, pro které napadá rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel však pohříchu opakuje tutéž argumentaci již poněkoličké (v námitkách, v odvolání, v žalobě a v kasační stížnosti), z valné části doslova, a nijak nereaguje na to, jak se s ní vypořádaly dříve rozhodující orgány. Už z tohoto důvodu nepokládá NSS za účelné, aby stěžovatele obšírně přesvědčoval o vadnosti jeho argumentů; místo toho bude stručně konstatovat své postoje (které se shodují s postoji správních orgánů i krajského soudu) a zaměří se na přípustné kasační námitky (bod [10] níže a násl.).

[9] Rozprava, kterou stěžovatel přednesl v kasační stížnosti, se také v podstatné části míjí s rozhodovacími důvody krajského soudu. V kasační stížnosti lze totiž s úspěchem uplatnit jen takové námitky, které se vztahují právě k napadenému rozhodnutí krajského soudu (viz usnesení ze dne 3. 6. 2003, čj. 6 Ads 3/2003-73). Z odůvodnění napadeného rozsudku je zřejmé, že stěžovatel obdržel dostatečnou odpověď na jím vznesené argumenty proti rozhodnutí žalovaného. Krajský soud se detailně zabýval informacemi obsaženými na pokutových blocích ze dne 8. 1. 2014, 20. 9. 2014, 11. 3. 2015 a ze dne 30. 10. 2015, a konstatoval, že splňují veškeré zákonné náležitosti a jsou způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v registru řidičů (viz především odstavce 31 až 37 napadeného rozsudku). Argumentaci stěžovatele ve vztahu k této části odůvodnění napadeného rozsudku nelze ve smyslu výše citované judikatury považovat za kasační námitky ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s.

[10] Jediná pasáž, kterou lze označit za řádnou polemiku (alespoň v obecné rovině) se závěry krajského soudu, je obsažena v části III kasační stížnosti. Podle stěžovatele „*je nemyslitelné, aby soud rozhodující o žalobě zcela převzal chybný názor žalovaného*“, že při jeho rozhodování nedošlo k porušení

pokračování

zásady legitimního očekávání. Současně uvádí, že žalovaný se vůbec nevyjádřil, z jakého důvodu se odklonil od ustálené rozhodovací praxe správních orgánů. *De facto* tedy stěžovatel namítá jak nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tak i nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, pro kterou měl krajský soud toto rozhodnutí zrušit [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

[11] Nepřezkoumatelnost je vadou rozhodnutí, ke které je NSS povinen přihlížet i bez námítky (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Vlastní přezkum rozhodnutí soudu je možný pouze za předpokladu, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Tedy, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

[12] Napadený rozsudek není nepřezkoumatelný. Krajský soud odpovídajícím způsobem rekapituloval žalobní body a řádně je vypořádal. K tvrzenému pochybení žalovaného, které mělo spočívat v nevypořádání se s předloženými rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek, krajský soud správně uvedl, že žalovaný na straně 5 napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že se s právním názorem uvedených správních orgánů neztotožňuje, neboť sám vychází z judikatury NSS. Žalovaný se též podle mínění krajského soudu vypořádal i se všemi námitkami zpochybňujícími způsobnost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů, napadené správní rozhodnutí proto neshledal nepřezkoumatelným (viz odstavec 22 napadeného rozsudku). K porušení zásady legitimního očekávání (a rovnosti před zákonem) se krajský soud dále vyjádřil v bodě 37 rozsudku, kde uvedl, že uplatnění této zásady není bezbřehé. Správní orgán se může odchýlit od své dosavadní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Podle krajského soudu žalovaný tomuto požadavku dostál, neboť své úvahy podpořil konstantní judikaturou a rozhodl v souladu s ní.

[13] Se závěry krajského soudu se NSS plně ztotožňuje.

[14] NSS proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2019

Zdeněk Kühn
předseda senátu